

Bezinning 286: Van medelijden tot concrete hulp

Matteus 9,36 - 10,8 = 11° zondag A-jaar

Het Woord

Toen Hij de menigte zag, voelde Hij medelijden met hen, omdat ze er uitgeput en hulpeloos uitzagen, als schapen zonder herder. Hij zei tegen zijn leerlingen: 'De oogst is groot, maar er zijn weinig arbeiders. Vraag dus de eigenaar van de oogst of hij arbeiders wil sturen om de oogst binnen te halen.' Daarop riep Hij zijn twaalf leerlingen bij zich en gaf hun de macht om onreine geesten uit te drijven en iedere ziekte en elke kwaal te genezen. Dit zijn de namen van de twaalf apostelen: als eerste Simon, die Petrus genoemd wordt, en zijn broer Johannes, Filippus en Bartolomeus, Tomas en de tollenaar Matteus, Jakobus, de zoon van Alfeus, en Taddeus, en ten slotte Simon Kananeus en Judas Iskariot, die Hem zou uitleveren. Deze twaalf zond Jezus uit en Hij gaf hun de volgende instructies: 'Sla niet de weg naar de heidenen in en bezoek geen Samaritaanse stad. Ga liever op zoek naar de verloren schapen van het volk van Israël. Ga op weg en verkondig: "Het Koninkrijk van de hemel is nabij." Genees zieken, wek doden op, maak mensen die aan huidvraat lijden rein en drijf demonen uit. Om niet hebben jullie ontvangen, om niet moeten jullie geven!'

Een woord bij het Woord

De startracket van deze zendingsbeweging ligt helemaal bij Jezus, bij wat in Hem en met Hem gebeurt. Of liever: bij wat Hij in zich laat gebeuren. De drievoudig ellendige ervaringen van mensen raken Hem tot in zijn diepste punt. Alles in Hem wordt bewogen door wat zij doormaken: ze zijn afgemat, opgejaagd en zonder herder. In één woord: Jezus heeft medelijden, het gevoel van God zelf tegenover het lijden van zijn mensen. Juist de beweging van dat medelijden in zijn persoon zet Hem in beweging. Het maakt Hem creatief.

Nergens anders in zijn evangelie gebruikt Matteus het woord apostelen. Hier dus wel. Maar eerst vraagt Jezus aan zijn leerlingen de Heer om arbeiders te vragen. Want de Heer is de eigenaar van die mensen, niet de groep leerlingen. Dit toont ook hoe Jezus naar de twaalf kijkt: ze zijn Hem door de Vader gegeven om te oogsten. En Jezus gaat nog een stap verder: Hij geeft hun al zijn gezag.

Dat gezag bestaat uit twee elementen: het woord en de daad. De twaalf apostelen mogen aan die mensen, die afgemat, opgejaagd en zonder herder zijn, melden dat het Koninkrijk der hemelen nabij is. En die woorden moeten daadwerkelijke realiteit worden in daden, gericht op de zieken, de doden, de melaatsen en de demonen. Voor de vier groepen mensen moeten ze bevrijding brengen. Het zijn mooie, inspirerende woorden die Jezus gebruikt. We mogen ze ons gerust diep in ons geheugen prenten: genezen, opwekken, zuiveren en vrij maken.

Het valt op wat de focus van hun zending is: niet hun interne organisatie en structuren, niet hun materiële voorzieningen, zelfs niet de sacramenten, maar de vele lijdende mensen en hun lot. Voor hen mogen en moeten ze zo goed zijn als God zelf.

Het Woord in mijn leven

Kies ik ervoor de diepe ellende van mensen tot mijn diepste punt te laten doordringen en heel mijn persoon te laten doortrekken? Beweegt medelijden mij tot creatieve inzet? Bid ik God om arbeiders voor mensen in miserie en ellende? Zeg ik aan mensen dat God om hen geeft? Hoe draag ik concreet bij aan genezing, opwekking, reiniging en bevrijding van mensen?

Bidden met het Woord

Heer Jezus, Goede Herder,
Gij zijt zo goed als God.
Gij laat U helemaal bepalen
door de ellende van mensen,
door het gruwelijke lijden
van wie afgemat is,
van wie opgejaagd is,
van wie geen herder heeft.
Ze bewegen U tot medelijden.
En daarom roept en zendt Gij
mensen naar hen toe, ook mij.
In woord en daad
mag ik delen in Uw macht
om mensen te genezen,
om mensen op te wekken,
om mensen te zuiveren
om mensen te bevrijden.
Zegen het mooi werk
dat ik in Uw naam mag doen
voor Uw mensen. Amen.

© Eric Haelvoet 2014